INS INSOLVENTIERECHT UPDATES

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 11, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. H. Boven, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. M. Pinar, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hof

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:769 20-03-2025
Vernietiging faillissement in verzet blijft in hoger beroep in stand. Niet summierlijk is gebleken van het vorderingsrecht van de aanvrager
Afspraken die zijn gemaakt en stukken die zijn overgelegd zijn voor meerderlei uitleg vatbaar. Het is daarom niet duidelijk of degene van wie het faillissement is aangevraagd watermeloenen voor zichzelf of voor een ander heeft gekocht. Omdat hiermee niet summierlijk is gebleken van het vorderingsrecht van de aanvrager, laat het hof de vernietiging van het faillissement door de rechtbank in stand.

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:770 20-03-2025
Pluraliteit van schuldeisers staat nog niet vast
Ter zitting heeft de Belastingdienst nieuwe standpunten ingenomen over een vermeende steunvordering. Omdat dit voor de schuldenaar als een verrassing kwam, krijgt hij de gelegenheid hierop een schriftelijke reactie te geven.

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:404 18-02-2025
Analoge toepassing van artikel 27 lid 3 Fw op artikel 28 Fw. Met wenk
Kan de curator, zonder te zijn opgeroepen, in het geval dat een rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig is en tegen de failliet is ingesteld, zelfstanig het proces overnemen en de gefailleerde buiten het geding doen stellen?

Rechtbank

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2025:2652 22-04-2025

WHOA: Beoordeling aspectenverzoek op grond van artikel 378 Fw
Terwijl er een conceptakkoord voorligt, beslist de rechtbank Zeeland-West-Brabant in deze procedure over aspecten die mogelijk aan de homologatie van het akkoord in de weg kunnen staan en dus van belang zijn voor de totstandkoming daarvan.

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:2740 09-04-2025

Peeters/Gatzen-vordering van curator tegen ING wegens schending zorgplicht jegens gezamenlijke schuldeisers van failliete vennootschap
De rechtbank overweegt dat banken een bijzondere zorgplicht hebben jegens derden, waaronder schuldeisers van hun cliënten, zodra zij over zodanige kennis beschikken of serieuze aanwijzingen hebben dat zij in het belang van die derden tot actie moeten overgaan. ING beschikte in deze zaak naar het oordeel van de rechtbank vanaf 1 juli 2019 over voldoende serieuze aanwijzingen van fraude. ING had op dat moment moeten ingrijpen door bijvoorbeeld de rekening te blokkeren of verdachte betalingen tegen te houden. Door dat niet te doen heeft ING onrechtmatig gehandeld tegenover de gezamenlijke schuldeisers.

RECHTSPRAAK

Pluraliteit van schuldeisers staat nog niet vast

Ter zitting heeft de Belastingdienst nieuwe standpunten ingenomen over een vermeende steunvordering. Omdat dit voor de schuldenaar als een verrassing kwam, krijgt hij de gelegenheid hierop een schriftelijke reactie te geven.

Een natuurlijk persoon is op verzoek van de Belastingdienst in eerste aanleg failliet verklaard. De schuldenaar stelt hoger beroep in tegen de faillietverklaring. De vordering van de Belastingdienst staat niet ter discussie, maar naar de mening van de schuldenaar is er geen sprake van pluraliteit van schuldeisers. De steunvordering die de Belastingdienst heeft aangevoerd, is overgenomen door 'bedrijf 2', een vennootschap waarvan de schuldenaar bestuurder en grootaandeelhouder is.

De schuldenaar stelt zich op het standpunt dat bedrijf 2 in het verleden een vordering op hem had, maar deze vordering is met bonussen over diverse jaren verrekend. De Belastingdienst voert echter aan dat uit bankafschriften over de tweede helft van 2024 blijkt dat in die periode € 77.000 meer is betaald door bedrijf 2 aan de schuldenaar dan andersom. Deze bedragen zijn overgeboekt met de omschrijving 'Loon/lening'. Hieruit zou blijken dat bedrijf 2 wél een vordering heeft op de schuldenaar.

De curator heeft onvoldoende informatie om te beoordelen of bedrijf 2 een vordering heeft op de schuldenaar. De curator heeft uitsluitend een jaarrekening ontvangen over 2019. In die jaarrekening was een schuld van de directie van € 750.000 opgenomen. De curator weet niet wat er met deze schuld is gebeurd en heeft hierover, ook na daarom te hebben gevraagd, geen informatie ontvangen van de schuldenaar.

De stellingen van de Belastingdienst zijn pas ter zitting ingenomen. De schuldenaar stelt dat hij door deze stellingen is overvallen. Het hof geeft de schuldenaar daarom de gelegenheid schriftelijk te reageren op deze stellingen. Daarop mag de Belastingdienst dan weer reageren, waarna ook de curator zijn visie mag geven. Telkens hebben partijen twee weken om hun schriftelijke reactie te geven.

H.J. de Kloe, mei 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Datum uitspraak: 20-03-2025
ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:770
Zaaknummer: 200.351.032_01
Rechters: R.R.M. de Moor, L.G.J.M. van Ekert en J.B. Smits
Advocaten: H.E. ter Horst en E.E. Schipper
Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Vernietiging faillissement in verzet blijft in hoger beroep in stand. Niet summierlijk is gebleken van het vorderingsrecht van de aanvrager

Afspraken die zijn gemaakt en stukken die zijn overgelegd zijn voor meerderlei uitleg vatbaar. Het is daarom niet duidelijk of degene van wie het faillissement is aangevraagd watermeloenen voor zichzelf of voor een ander heeft gekocht. Omdat hiermee niet summierlijk is gebleken van het vorderingsrecht van de aanvrager, laat het hof de vernietiging van het faillissement door de rechtbank in stand.

Het faillissement van een natuurlijk persoon die bij verstek failliet is verklaard door de rechtbank, is naar aanleiding van zijn verzet vernietigd. De aanvrager van het faillissement komt in hoger beroep tegen deze vernietiging. Ter discussie staat of summierlijk blijkt van het vorderingsrecht van de aanvrager. Het hof oordeelt dat dit niet het geval is.

De verweerder heeft watermeloenen besteld bij de aanvrager van het faillissement. In de visie van de aanvrager heeft verweerder deze meloenen voor zichzelf besteld. De verweerder stelt dat hij de watermeloenen heeft besteld voor '[bedrijf 1]/[betrokkene 4]. In eerste instantie waren de facturen ook op naam van 'bedrijf 1' gesteld. De verweerder had met betrokkene 4 afgesproken dat hij de onderneming kon overnemen tegen een vooraf bepaalde prijs. Tot aan de overname zou de verweerder gedurende een proefperiode de onderneming voor rekening van betrokkene 4 drijven. De aanvrager van het faillissement stelt (mede op basis van verklaringen van betrokkene 4) dat de verweerder de onderneming al had overgenomen en de watermeloenen voor zichzelf heeft gekocht.

Het hof overweegt dat uit een (onder)huurovereenkomst die met betrokkene 4 is gesloten niet duidelijk blijkt of 'bedrijf 1' nu voor rekening van de gedaagde zou worden gedreven of voor rekening van betrokkene 4. Voor beide standpunten valt wat te zeggen. Omdat veel stukken die in het geding zijn gebracht voor meerderlei uitleg vatbaar zijn, oordeelt het hof dat het vorderingsrecht van de aanvrager niet summierlijk kan worden vastgesteld.

Het hof laat het vonnis van de rechtbank waarin het faillissement is vernietigd in stand en brengt de faillissementskosten die nadien zijn gemaakt ten laste van de aanvrager.

H.J. de Kloe, mei 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Datum uitspraak: 20-03-2025
ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:769
Zaaknummer: 200.350.997_01
Rechters: R.R.M. de Moor, J.B. Smits en C.M. Molhuysen
Advocaten: I.A. van Rooij en A. Kara
Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

WHOA: Beoordeling aspectenverzoek op grond van artikel 378 Fw

Terwijl er een conceptakkoord voorligt, beslist de rechtbank Zeeland-West-Brabant in deze procedure over aspecten die mogelijk aan de homologatie van het akkoord in de weg kunnen staan en dus van belang zijn voor de totstandkoming daarvan.

Op 31 maart 2024 heeft verzoekster een WHOA-akkoordprocedure gestart en een afkoelingsperiode gekregen, eerst voor een periode van vier maanden vanaf 12 september 2024 en na een verlenging tot 12 mei 2025. Het conceptakkoord behelst een reorganisatie waarbij de grootste schuldeiser de Belastingdienst is.

Door een brandincident op 26 augustus 2022 tijdens werkzaamheden van verzoekster hebben belanghebbenden 4 t/m 6 (in deze procedure) schade geleden. De schadeclaims zijn aanvankelijk niet meegenomen in het conceptakkoord, omdat verzoekster ervan uitging dat haar verzekeraar die aanspraken zou afwikkelen.

In deze procedure heeft verzoekster vragen over wie mogen stemmen over het akkoord, hoe zij worden ingedeeld, en hoe de waarde van de onderneming moet worden vastgesteld. Ook is er een belangrijk juridisch punt over de status van letselschadevorderingen van uitzendkrachten in een WHOA-akkoord. De belanghebbenden zijn, bijgestaan door hun advocaten, ter zitting bij de beoordelen van de aspecten aanwezig.

De rechtbank beantwoordt de volgende vijf vragen die in het aspectenverzoek zijn geconcretiseerd.

(1) Dienen de belanghebbenden die betrokken zijn naar aanleiding van het schadeongeval te worden toegelaten tot de stemming?

(2) Dient de letselschadevordering van de desbetreffende belanghebbende, een uitzendkracht die ernstig letsel opliep door een bedrijfsongeval, buiten het akkoord te blijven, omdat deze

krachtens de wet gelijkgesteld wordt met een werknemersvordering die niet kan worden gewijzigd in een WHOA-akkoord?

(3) Dient de eerste belanghebbende, met de vordering uit gederfd levensonderhoud, te worden toegelaten tot de stemming? En zo ja, in welke klasse en voor welk bedrag?

(4) Voldoet de vaststelling van de vereffenings- en reorganisatiewaarde aan de vereisten van artikel 375 lid 1 onder e en f Fw?

(5) Mag de verzoekster bepalen wie stemrecht heeft bij onduidelijkheid over wie de juridisch of economisch gerechtigde is (schuldeiser of kredietverzekeraar)?

De rechtbank behandelt het verzoek van verzoekster om duidelijkheid te verkrijgen over de behandeling van bepaalde schuldeisers en vorderingen in deze WHOA-procedure, met name rondom de gevolgen van het brandincident en de letselschadeclaims. De rechtbank overweegt dat de belanghebbenden die door het brandincident schade hebben geleden die wordt gedekt door de verzekeraar van verzoekster buiten het akkoord worden gehouden, zodat aan hen geen stemrecht wordt toegekend. Wat betreft de brandverzekeraars oordeelt de rechtbank dat deze in de klasse van concurrente schuldeisers worden ingedeeld en worden toegelaten tot stemming, voor het deel van de vordering dat niet gedekt wordt door de verzekering van verzoekster – te weten een vordering van € 168.298,02.

Ten aanzien van de letselschadevordering van de uitzendkracht overweegt de rechtbank dat artikel 369 lid 4 Fw ruim moet worden uitgelegd: het ziet op verplichtingen van de schuldenaar jegens werknemers, zowel uit arbeidsovereenkomst als op grond van titel 10 Boek 7 BW. Omdat de wetgever in artikel 7:658 lid 4 BW de uitzendkracht voor schadevergoeding gelijkstelt aan een werknemer, geldt dat ook voor de letselschadevordering als zodanig en valt deze buiten het akkoord.

Ook wordt de vordering van een belanghebbende uit gederfd levensonderhoud buiten het akkoord gehouden, waarmee het derde verzochte aspect is afgehandeld.

Ter zitting heeft verzoekster verduidelijkt dat het vierde aspect ziet op de vraag of de verzekeringsuitkering van maximaal € 2,5 miljoen meegenomen dient te worden in de berekening van de vereffenings- en reorganisatiewaarde. De rechtbank overweegt dat uit artikel 375 lid 1 onder e en f Fw volgt dat het akkoord informatie over de reorganisatiewaarde en de liquidatiewaarde (vereffeningswaarde) moet bevatten. Onder g staat dat de schuldenaar ook de gehanteerde uitgangspunten en aannames bij de berekening van deze waardes moet vermelden. De rechtbank is het met verzoekster eens dat de verzekeringsuitkering niet

meegenomen dient te worden in de reorganisatiewaarde. Deze uitkering is namelijk niet waardeverhogend voor de onderneming, maar betreft geoormerkt geld dat bedoeld is voor een uitkering aan de benadeelden van het schadegeval. De rechtbank oordeelt dat de verzekeringsuitkering om dezelfde reden ook terecht buiten de liquidatiewaarde blijft. Hoewel zo'n uitkering in faillissement via de boedel loopt, heeft verzoekster de boedelkosten terecht buiten beschouwing gelaten om de berekeningen eenvoudig te houden. Voor de stemgerechtigde schuldeisers maakt de uitkering materieel geen verschil.

Wat betreft het vijfde aspect constateert de rechtbank dat er geen discussie bestaat over het aan haar voorgelegde aspect; namelijk wie moet worden toegelaten tot de stemming: de genoemde schuldeisers of de eerste belanghebbende. Zowel verzoekster als de betreffende belanghebbende stelt zich op het standpunt dat de schuldeisers moeten worden toegelaten tot de stemming. Dit aspect is in het verzoekschrift niet voldoende duidelijk voorgelegd. Daarnaast ontbreekt de informatie over eventuele, door de eerste belanghebbende gedane uitkeringen. De rechtbank zal (daarom) dit vijfde aspect niet (nader) beoordelen.

E. Ayerdem, mei 2025

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant
Datum uitspraak: 22-04-2025
ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2025:2652
Zaaknummer: C/02/433346 HO RK 25-204
Rechters: I.C. de Kwant en M.D.E. Leppens
Advocaten: mr. J. van den Dolder
Wetsartikelen: 378 Fw, 370 Fw en 369 Fw

RECHTSPRAAK

Peeters/Gatzen-vordering van curator tegen ING wegens schending zorgplicht jegens gezamenlijke schuldeisers van failliete vennootschap

De rechtbank overweegt dat banken een bijzondere zorgplicht hebben jegens derden, waaronder schuldeisers van hun cliënten, zodra zij over zodanige kennis beschikken of serieuze aanwijzingen hebben dat zij in het belang van die derden tot actie moeten overgaan. ING beschikte in deze zaak naar het oordeel van de rechtbank vanaf 1 juli 2019 over voldoende serieuze aanwijzingen van fraude. ING had op dat moment moeten ingrijpen door bijvoorbeeld de rekening te blokkeren of verdachte betalingen tegen te houden. Door dat niet te doen heeft ING onrechtmatig gehandeld tegenover de gezamenlijke schuldeisers.

De rechtbank Overijssel boog zich over de vraag of ING Bank haar bijzondere zorgplicht jegens de gezamenlijke schuldeisers van een failliete vennootschap heeft geschonden door niet tijdig in te grijpen bij omvangrijke, frauduleuze overboekingen naar het buitenland. De zaak draaide om een failliete vennootschap, waarvan de bestuurder tussen september 2018 en december 2019 ruim € 1,3 miljoen overmaakte naar buitenlandse rekeningen, nadat hij door oplichters was misleid. Kort daarop volgde het faillissement. De curator stelde dat ING, ondanks duidelijke signalen van fraude zoals valse documenten en ongebruikelijke transacties, onvoldoende voortvarend heeft opgetreden en daarmee onrechtmatig heeft gehandeld jegens de gezamenlijke schuldeisers.

Deze zaak draait om de vraag of ING haar zorgplichten tegenover de gezamenlijke schuldeisers van de failliete vennootschap heeft geschonden door niet (eerder) in te grijpen toen de bestuurder grote bedragen vanaf de rekening van de vennootschap bij ING overmaakte. De kern van de rechtsvraag was of en vanaf welk moment ING subjectieve wetenschap had van fraude en het daaraan verbonden gevaar voor de schuldeisers, en welke zorgplicht daaruit voortvloeide. De rechtbank stelt voorop dat banken een bijzondere

zorgplicht hebben jegens derden, waaronder schuldeisers van hun cliënten, zodra zij over zodanige kennis beschikken of serieuze aanwijzingen hebben dat zij in het belang van die derden tot actie moeten overgaan. In deze zaak oordeelt de rechtbank dat ING vanaf 1 juli 2019 over voldoende serieuze aanwijzingen beschikte: de bestuurder leverde evident valse documenten aan, er waren meerdere interne fraude- en transactiewaarschuwingen, en de omvang van de overboekingen stond in geen verhouding tot de bedrijfsactiviteiten. ING had op dat moment moeten ingrijpen door bijvoorbeeld de rekening te blokkeren of verdachte betalingen tegen te houden. Dat is niet gebeurd; ING sloot het onderzoek af en liet verdere betalingen toe.

De rechtbank maakt duidelijk dat het niet uitmaakt dat de fraude niet direct door de KYC-medewerkers werd herkend of dat de bestuurder accountant was; van een bank en haar medewerkers mag worden verwacht dat zij bij alarmerende signalen adequaat optreedt. Door dit na te laten heeft ING haar zorgplicht geschonden en daarmee onrechtmatig gehandeld jegens de gezamenlijke schuldeisers. Het causaal verband tussen het niet-ingrijpen en de schade acht de rechtbank aannemelijk: door het uitblijven van maatregelen is het actief van de vennootschap verder afgenomen, waardoor de schuldeisers zijn benadeeld.

ING stelt dat haar zorgplicht niet geldt voor fraude waarbij de klant zelf een frauduleuze betaling doet, maar de rechtbank verwerpt dit. Volgens de rechtbank is de zorgplicht van de bank juist breed en geldt deze in alle gevallen waarin de bank voldoende kennis heeft of aanleiding ziet om in het belang van derden in te grijpen, ongeacht het type fraude.

De rechtbank wijst de vorderingen van de curator grotendeels toe: ING moet de schade van de gezamenlijke schuldeisers vergoeden, op te maken bij staat. Een voorschot op de schadevergoeding wordt afgewezen wegens onvoldoende onderbouwing. De uitspraak onderstreept dat banken bij signalen van fraude niet kunnen volstaan met administratief onderzoek, maar daadwerkelijk moeten ingrijpen zodra het belang van derden, zoals schuldeisers, in het geding is.

C.M.A. Knoben, mei 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 09-04-2025
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:2740
Zaaknummer: C/08/304647 / HA ZA 23-410
Rechters: E.C. Rozeboom, G.W.G. Wijnands en M.O. Frentrop
Advocaten: G.W. Weenink, I.M.C.A. Reinders Folmer en A.L. de Vogel
Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Analoge toepassing van artikel 27 lid 3 Fw op artikel 28 Fw. Met wenk

Kan de curator, zonder te zijn opgeroepen, in het geval dat een rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig is en tegen de failliet is ingesteld, zelfstanig het proces overnemen en de gefailleerde buiten het geding doen stellen?

In casu werd al voor het faillissement van een bv (uitgesproken op 7 mei 2024) geprocedeerd over een door de bv te betalen vordering aan bedrijf A. De bv heeft nog vóór haar faillissement op 8 maart 2023 de vordering van bedrijf A voldaan. In een eerder tussenarrest heeft het hof beslist dat de procedure betreffende deze vordering van bedrijf A op de bv op grond van artikel 29 Fw van rechtswege is geschorst. In de huidige procedure komt het hof daarvan terug, nu artikel 28 Fw, en niet artikel 29 Fw van toepassing is. Nu de vordering van bedrijf A vóór het faillissement is voldaan, betreft de ten tijde van de faillietverklaring aanhangige rechtsvordering wel een verbintenis van de bv jegens bedrijf A, maar niet (meer) een rechtsvordering die de voldoening van die verbintenis uit de boedel van de bv in de zin van artikel 29 Fw ten doel heeft, aldus het hof.

Artikel 29 Fw bepaalt dat voor zover tijdens de faillietverklaring aanhangige rechtsvorderingen voldoening van een verbintenis uit de boedel ten doel hebben, het geding na de faillietverklaring wordt geschorst, om alleen dan voortgezet te worden, indien de verificatie van de vordering betwist wordt. Deze bepaling zorgt ervoor dat vorderingen op de boedel tijdens een faillissement alleen door indiening ter verificatie kunnen worden ingesteld, ook als de procedure al loopt. Dit sluit aan op de hoofdregel van artikel 26 Fw: rechtsvorderingen, die voldoening van een verbintenis uit de boedel ten doel hebben, kunnen tijdens het faillissement ook tegen de gefailleerde op geen andere manier dan door indiening ter verificatie ex artikel 110 Fw worden ingesteld.

Het hof wijst erop dat op grond van artikel 28 Fw bedrijf A als oorspronkelijk eiser bevoegd is schorsing te verzoeken en de curator vervolgens op te roepen. Een eiser wiens vordering reeds is voldaan (zoals bedrijf A) zal hier volgens het hof echter niet toe overgaan. Het hof meent

dat, hoewel artikel 28 Fw hier niets over zegt, de curator alsdan de procedure op eigen initiatief kan overnemen: *"Zou dit niet het geval zijn, dan zou de curator immers toch geen gelegenheid hebben om de vordering van [bedrijf A] als oorspronkelijk eiser in hoger beroep te laten beoordelen, ondanks de toepasselijkheid van artikel 28 Fw in een geval zoals dit".*

Wenk

Ik heb mijn twijfels bij deze ruime uitleg van het bepaalde in artikel 28 Fw. In artikel 27 lid 3 Fw is bijvoorbeeld expliciet opgenomen dat ook zonder opgeroepen te zijn, de curator bevoegd is het proces te allen tijde over te nemen en de gefailleerde buiten het geding te doen stellen. Een dergelijke bepaling ontbreekt in artikel 28 Fw. Ik zou denken dat wanneer de wetgever een dergelijke regeling ook bij artikel 28 Fw had gewild, dit wel expliciet zou zijn opgenomen. Anders dan het hof meen ik dat er geen plaats is voor een analoge toepassing. Zie zo ook Verstijlen, in: *GS Faillissementswet,* art. 28, aant. 3 en conclusie A-G Van Peursem 9 september 2022, ECLI:NL:PHR:2022:805.

Het hof is in casu overigens niet de eerste rechtsprekende instantie die artikel 28 Fw op deze wijze interpreteert. Het Hof Arnhem-Leeuwarden 1 december 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:9982, *JOR* 2021/97 overwoog ook al dat wanneer de oorspronkelijke eiser geen schorsing van de rechtsvordering heeft verzocht, de curator bevoegd is het proces over te nemen en de gefailleerde buiten het geding te doen stellen.

S. Renssen, mei 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Datum uitspraak: 18-02-2025
ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:404
Zaaknummer: 200.202.493/01
Rechters: Van den Heuvel, K.J.H. Hoofs en T. van der Valk
Advocaten: P.A.M. Seck en P.L.M.F. Roosendaal
Wetsartikelen: 27 Fw, 28 Fw en 29 Fw